

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București, CP 050741
Tel: + 021.319.97.54
Fax: + 021.336.85.48
e-mail: Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 250 / 04.08.2015

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. .X. S.R.L.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției
Nationale de Administrare Fiscală
sub nr. **921.937** din **15.12.2014**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Biroul vamal de interior .X. prin adresa nr. .X./03.12.2014, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 921.937/15.12.2014, asupra contestației formulate de **S.C. .X. S.R.L.** cu sediul în .X., Județul .X., înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. .X., CUI .X..

Contestația este formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014 emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./ 28.10.2014 de Biroul vamal de interior .X., prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de **.X. lei** reprezentând TVA în sumă de .X. lei, dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei și dobânzi și penalități de întârziere aferente taxelor vamale în sumă de .X. lei.

În raport de data comunicării Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014, respectiv **30.10.2014**, confirmată prin semnătură și ștampilă de reprezentantul societății, aplicate pe actul de impunere, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Biroul vamal de interior .X. în data de **28.11.2014**, conform ștampilei aplicată de Serviciul Registratură pe originalul contestației aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației societatea regăsindu-se la poziția .X. din Anexa 1 „*Lista marilor contribuabili care sunt administrați de D.G.A.M.C începând cu data de 1 ianuarie 2014*” la Ordinul

președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3749/2013 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de către **S.C. .X. S.R.L.**

I. Prin contestația formulată societatea arată că în data de 06.01.2011 a plasat sub regim vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, cu declarația vamală MRN nr. .X./06.01.2011, utilaje închiriate de la o firmă parteneră din SUA.

Societatea arată că operațiunea a fost încheiată în cadrul termenului acordat pentru derularea regimului prin reexportul mărfurilor cu declarația vamală MRN nr. .X./28.03.2011, la aceeași dată organele vamale întocmind Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./28.03.2011 emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.03.2011, prin care au fost stabilite obligații suplimentare de plată de .X. lei, reprezentând taxe vamale, pe care societatea le-a achitat cu chitanța nr. .X./29.03.2011.

Societatea susține că după mai mult de 3 ani organele vamale au reluat controlul întocmind Procesul verbal de control nr. .X./28.10.2014 în baza căruia au emis Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014 privind aceeași operațiune vamală, respectiv cea efectuată cu declarația vamală MRN nr. .X./06.01.2011.

Societatea contestă măsurile luate de organele vamale privind obligațiile suplimentare stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014 emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.10.2014 invocând prevederile art. 243 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, potrivit căruia înscrierea ulterioară în evidența contabilă a drepturilor de import nu este posibilă în cazul în care cuantumul drepturilor legal datorate nu a fost înscris în evidența contabilă ca urmare a unei erori din partea autorității vamale, care nu ar fi putut fi detectată în condiții rezonabile de către persoana obligată să le plătească, aceasta acționând cu bună credință și respectând toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare cu privire la declarația vamală.

Societatea consideră că nu au fost întrunite condițiile prevăzute la art. 100 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României care permite reverificarea declarației vamale și efectuarea unui nou control ulterior doar în cazul în care controlul inițial a fost efectuat în baza unor informații inexacte sau incomplete, caz în care autoritatea vamală trebuie să țină cont de noile elemente de care dispune.

De asemenea, societatea precizează că măsurile luate de organele vamale nu au întrunit condițiile precizate la art. 105¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căreia reverificarea trebuie să aibă loc ca urmare a apariției unor date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor, care influențează rezultatele acestora, prin date suplimentare înțelegând orice informații, documente sau înscrisuri obținute în cadrul unor controale încrucișate, inopinate sau comunicate organului fiscal de

către organele de urmărire penală de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare.

Societatea susține că deși exista Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./28.03.2011, fără a întruni condițiile stabilite la art. 105¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, s-a realizat un al doilea control inopinat, având ca rezultat Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014, încălcându-se astfel prevederile legale care stabilesc că inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării.

Societatea invocă nelegalitatea Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014 emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.10.2014 și datorită faptului că au fost emise după expirarea termenului de 3 ani în care organele vamale aveau dreptul să comunice datoria vamală debitorului, încălcându-se astfel prevederile art. 221 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal Comunitar.

Societatea contestă stabilirea dobânzilor și penalităților de întârziere întrucât acestea au caracter sancționatoriu și presupune săvârșirea unei fapte de neplată la scadență cu intenție or în cazul de față societatea a dovedit o conduită ireproșabilă, întreaga vină pentru necalcularea și neplata drepturilor vamale revenind organelor vamale. Societatea susține că organele vamale nu au calculat drepturile de import, nu le-au înscris în evidența contabilă și nu le-au comunicat debitorului la termenele legale deși s-au aflat în posesia tuturor datelor necesare încă din data de 28.03.2011 când a fost depusă declarația vamală cu MRN nr. .X./28.03.2011 pentru încheierea regimului vamal de admitere temporară și când a fost emisă Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./28.03.2011 în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.03.2011.

Totodată, societatea susține că în cazul mărfurilor plasate în regim vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, TVA devine exigibilă la data la care intervine obligația de plată a taxelor vamale. În aceste condiții dobânzile și penalitățile de întârziere se percep, conform art. 255 alin. (1) lit. b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal Comunitar, numai dacă cuantumul drepturilor de import nu a fost achitat în termenul stabilit or în speța de față necalculându-se TVA și nestabilindu-se niciun termen de plată a TVA și implicit nu se percep nici dobânzi și penalități de întârziere.

De asemenea, societatea susține, având în vedere art. 119 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, că dobânzile și penalitățile de întârziere se percep numai pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată.

Societatea arată că, potrivit art. 86 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, nu se poate reține dreptul organelor vamale de a reveni asupra Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./28.03.2011 emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.03.2011 întrucât societatea nu a

revenit cu nimic asupra informațiilor din declarația vamală MRN nr. .X./06.01.2011.

În concluzie, societatea consideră că organele vamale, din vina lor și fără drept, au calculat și stabilit diferența de TVA de plată și obligații accesorii, motiv pentru care solicită anularea Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014 emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.10.2014.

II. Prin Procesul verbal de control nr. .X./28.10.2014 care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014, contestată, organele vamale au efectuat verificarea declarației vamale MRN nr. .X./06.01.2011 în ceea ce privește respectarea termenelor, condițiilor și obligațiilor prevăzute pentru derularea și încheierea regimului vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import sub care au fost plasate marfurile ce au făcut obiectul unui contract de închiriere încheiat cu o societate din SUA.

Organele vamale arată că prin declarația vamală MRN nr. .X./28.03.2011 depusă la Biroul vamal .X. regimul vamal de admitere temporară a fost încheiat prin reexportul mărfurilor fără să se depășească termenul acordat pentru derularea regimului.

Organele vamale au constatat că la momentul plasării mărfurilor sub regim vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import cu declarația vamală MRN nr. .X./06.01.2011 nu au fost calculate drepturile vamale datorate conform art. 143 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar și nu au fost respectate prevederile pct. 17¹ din Normele metodologice de punere în aplicare a prevederilor art. 136 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, motiv pentru care au procedat la recalcularea drepturilor de import și a celorlalte taxe datorate, pentru marfurile ce au făcut obiectul declarației vamale MRN nr. .X./06.01.2011, stabilind în sarcina societății, prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014 emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.10.2014 obligații suplimentare de plată în sumă totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă TVA iar suma de .X. lei reprezintă dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA și taxelor vamale

Organele vamale arată că prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./28.03.2011 emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.03.2011, odată cu depunerea de către societate a declarației vamale MRN nr. .X./28.03.2011, au fost calculate taxele vamale datorate în sumă de .X. lei, care au fost achitate de societate cu chitanța nr. .X./29.03.2011.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de .X. lei, reprezentând TVA în sumă de .X. lei, dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei și dobânzi și penalități de întârziere aferente taxelor vamale în sumă de .X. lei, cauza

supusă soluționării este dacă organele vamale erau îndreptățite să încheie o a doua decizie pentru regularizarea situației pentru aceeași operațiune vamală în condițiile în care din actele aflate la dosarul cauzei nu rezultă că la momentul emiterii primului titlu de creanță organele vamale s-au bazat pe informații inexacte sau incomplete.

În fapt, S.C. .X. S.R.L. a plasat în regim vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, cu declarația vamală MRN nr. .X./06.01.2011, mărfuri provenite din SUA, pe care le-a reexportat cu declarația vamală MRN nr. .X./28.03.2011.

La aceeași dată a reexportului organele vamale au întocmit Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./28.03.2011, încheiată în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.03.2011, prin care au stabilit în sarcina societății suma de .X. lei reprezentând taxe vamale datorate.

Organele vamale au constatat, ca urmare a reverificării, că la momentul depunerii declarației vamale MRN nr. .X./06.01.2011 societatea nu a calculat și nu a achitat taxa pe valoarea adăugată aferentă regimului, astfel că organele vamale au emis Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014 întocmită în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.10.2014, prin care au stabilit în sarcina societății TVA în sumă de .X. lei și dobânzi și penalități de întârziere aferente în sumă de .X. lei.

Prin contestația formulată societatea susține că deși exista Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./28.03.2011, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.03.2011, prin care a fost stabilită în sarcina societății suma de 32 lei reprezentând taxe vamale, organele vamale au emis actele de impunere contestate, fără să fie întrunite condițiile prevăzute de art. 100 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

În drept, art. 100 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, precizează:

"Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seamă de noile elemente de care dispune."

De asemenea, art. 78 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal Comunitar, prevede:

"1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de

operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seamă de orice informație nouă de care dispun”.

Prin urmare, excepția privind posibilitatea reverificării, după efectuarea controlului ulterior în materie vamală este reglementată de art. 100 alin (3), respectiv în situația existenței unor elemente noi, de natura informațiilor inexacte sau incomplete, excepțiile fiind de strictă interpretare și aplicare.

Astfel, în speță, luând în considerare faptul că organele vamale au emis Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./28.03.2011, încheiată în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.03.2011, o nouă reverificare a declarației vamale MRN nr. .X./06.01.2011 nu mai este posibilă decât în situația existenței unor informații inexacte sau incomplete.

Prin adresele nr. 921.937/10.07.2015 și nr. 921.937/15.07.2015 Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a solicitat Biroului vamal de interior .X. să precizeze care au fost informațiile incorecte sau incomplete care au stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014 întocmită în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.10.2014.

Prin adresa nr. .X./X./17.07.2015 înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. A_SLP 1535/17.07.2015 Biroul vamal de interior .X. precizează:

“Urmare adresei dvs. nr. 921.937/10.07.2015 înregistrată la BVI .X. sub nr. .X./15.07.2015 vă comunicăm faptul că am apreciat ca fiind incomplet modul cum a fost finalizată operațiunea de admitere temporară MRN .X./06.01.2011 prin DVE MRN .X./ 28.03.2011, la Biroul vamal .X., având în vedere adresa nr. .X./01.07.2014 emisă de Direcția Generală a Vămirilor prin care au fost aduse precizări la aplicarea unitară a prevederilor legale privind regimul vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import”.

Având în vedere aceste precizări, situația de fapt și actele aflate la dosarul cauzei, nu rezultă că la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014 întocmită în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.10.2014 au stat alte date decât cele existente la momentul primului control vamal ulterior materializat prin emiterea Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./ 28.03.2011, încheiată în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.03.2011 ori că respectivele informații ar fi fost inexacte sau incomplete, iar faptul că organele vamale au apreciat ca fiind incomplet modul cum a fost finalizată operațiunea de admitere temporară MRN .X./06.01.2011 nu constituie un argument care să justifice măsurile luate prin actele de impunere contestate.

Totodată, prin adresa nr. .X./01.07.2014 invocată de organele vamale, Direcția Generală a Vămirilor precizează, cu privire la aplicarea unitară a prevederilor legale privind regimul vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, următoarele:

[...]

3. În consecință , ținând cont de prevederile menționate, la momentul plasării mărfurilor sub regim vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import trebuie încasate cu titlu definitiv:

- drepturile de import stabilite în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) și (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului;

- taxa pe valoarea adăugată a cărei bază de impozitare se stabilește în conformitate cu prevederile art. 139 din Codul fiscal.

În situația în care încheierea regimului vamal de admitere temporară cu exonerare parțială se face prin punerea în liberă circulație a mărfurilor drepturile de import trebuie stabilite cu respectarea prevederilor art. 144 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului și, dacă este cazul, să fie luate măsurile necesare de regularizare a situației sumelor achitate la momentul plasării mărfurilor sub regimul vamal inițial.

Deoarece în prezent sistemul informatic RCDPS nu permite prelucrarea declarațiilor vamale pentru mărfurile plasate sub regim de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import cu respectarea prevederilor menționate în ceea ce privește sumele datorate la data acceptării acestora, se va avea în vedere întocmirea în procedură manuală a declarațiilor vamale, concomitent cu emiterea unei decizii de regularizare a situației prin care să se asigure încasarea drepturilor de import și a TVA aferente mărfurilor respective.

În conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului și cele ale art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care în evidențele birourilor vamale se află declarații vamale pentru mărfuri plasate sub regim de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, se vor lua măsurile necesare pentru regularizarea situației acestora.”

Astfel, se reține că potrivit adresei invocate de organele vamale măsurile privind regularizarea situației declarațiilor vamale având ca obiect mărfuri plasate sub regim vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import trebuie să respecte prevederile art. 100 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, astfel că, așa cum s-a reținut anterior, reverificarea declarațiilor vamale după efectuarea controlului ulterior este posibilă numai în situația existenței unor elemente noi, de natura informațiilor inexacte sau incomplete.

Or, organele vamale au emis Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014 întocmită în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.10.2014 însă acest control trebuia, așa cum s-a arătat anterior, să respecte condițiile stabilite conform prevederilor art. 100 alin.(3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, se reține că Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./28.03.2011, reprezintă un act administrativ de autoritate, întrucât este emisă de un organ administrativ, respectiv de Biroul vamal .X., în baza și în vederea aplicării legii, pentru nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice de drept administrativ, iar acest act administrativ a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice față de S.C. .X. S.R.L. pentru importul vizat, menționat expres în cuprinsul actului de control.

În conformitate cu cele precizate, organele vamale puteau efectua reverificarea acelorași operațiuni vamale doar în condițiile în care constatau, ulterior, că dispozițiile care reglementează regimul vamal au fost aplicate în baza unor elemente inexacte sau incomplete, conform prevederilor art.100 alin.(3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, respectiv elemente care țin de situația de fapt nicidecum aspecte vizând incidența actelor normative asupra aceleiași situații de fapt neschimbată la data întocmirii primei decizii de regularizare.

Mai mult, potrivit art. 8 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal Comunitar *"o decizie favorabilă persoanei interesate se anulează când a fost luată pe baza unor informații eronate sau incomplete și dacă solicitantul a știut sau ar fi trebuit să știe că informațiile erau eronate sau incomplete și această decizie nu ar fi fost luată dacă informațiile ar fi fost corecte și complete"*, or așa cum s-a arătat anterior, organele vamale au dispus de aceleași informații existente la momentul întocmirii primei decizii de regularizare a situației, respectiv a Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./28.03.2011, încheiată în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.03.2011, în sensul că societatea nu a calculat TVA datorată și ar fi putut dispune cu ocazia emiterii acesteia calcularea și încasarea sumelor aferente.

Organul de soluționare nu poate reține ca motiv de reverificare faptul că, organele vamale au omis să calculeze TVA pentru mărfurile ce au făcut obiectul declarației vamale MRN nr. .X./06.01.2011 întrucât la data primului control ulterior, potrivit reglementărilor în vigoare, pentru mărfurile respective se datora TVA.

În concluzie, întrucât din actele existente la dosarul cauzei nu rezultă care sunt acele elemente inexacte sau incomplete necunoscute de organele vamale la data efectuării primului act de control, printr-o împrejurare mai presus de voința lor, conform prevederilor art. 216, alin. (3) și alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2960/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală conform căruia:

"11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente."

se va desființa Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014 întocmită în baza Procesului verbal de control nr. .X./28.10.2014 pentru suma totală de **.X. lei**

reprezentând TVA în sumă de .X. lei, dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei și dobânzi și penalități de întârziere aferente taxelor vamale în sumă de .X. lei, urmând ca organele vamale să reanalizeze cauza în funcție de existența elementelor inexacte și incomplete, în sensul dispozițiilor normative incidente în materie în perioada supusă controlului și celor reținute în motivarea prezentei decizii.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art. 216 alin.(3) și alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2960/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

D E C I D E

Desființarea Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./29.10.2014 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./28.10.2014 de Biroul vamal de interior .X. pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând TVA în sumă de .X. lei, dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei și dobânzi și penalități de întârziere aferente taxelor vamale în sumă de .X. lei, urmând ca organele vamale să reanalizeze cauza în funcție de existența elementelor inexacte sau incomplete, în sensul dispozițiilor normative incidente în materie în perioada supusă controlului și celor reținute în motivarea prezentei decizii.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

.X.